

steren. I de fleste Kreditbanker er der en saadan Kapitalrabatfond til Stede. I den svenske allmänna Hypotekbank findes den, og jeg tror, at en saadan Fond vil være ganske nødvendig.

Jeg ved ikke, om det kan lade sig gøre, det er maaske kun et Tankeeksperiment, men jeg skal dog nævne det, for at det ikke skal ske i Kreditforeningerne, som det skete i den tyske Kleinbahn-trustbank. Man modtog der f. Eks. 1,000,000 Kr. Smaaobligationer til 4 pCt. og udstedte herpaa for 1,200,000 Kr. egne Laanebeviser til 3 pCt. Jeg forudsætter, at denne Hypotekbank ikke vil indlade sig paa noget saadant, selv om det er finansielt Coutume hos visse Privatbanker at udstede større Beløb, end der virkelig haves Dækning for, fordi den Sum, der tjener til Dækningssum, giver højere Rente end de selv betale, og saaledes tillader dem at forrente af et større nominelt Beløb. Jeg udtaler altsaa det Haab, ja som en Vished, at Banken ikke vil gøre det. Dernæst en Bemærkning angaaende Lodtrækningsregler! Jeg tror i Almindelighed ikke, at Lodtrækningen vilde være den allerbedste Vej at gaa. Finansministeren burde indskrænke sig til at have Ret til at opkøbe til lavere Kurs naar som helst. Jeg vil sige om Lodtrækningen, og det ikke alene om disse Obligationer, men om alle offentlige Laan, at vi maa have den Bestemmelse ind i alle Love om offentlige Laan, at de Aar, hvor Bank of Englands Bankdiskonto staar højt, behøver man ikke at foretage Lodtrækning. Jeg anser det for praktisk og ønskeligt, og for saa vidt som vi skulle have en Lodtrækning, maa jeg udtale Ønsket om, at man i de Aar, hvor Renten staar højt, og der er Kapitalvanskeligheder og følgelig lave Kurser, at man da undlader at foretage Udtrækning, hvilken Undladelse jo maa have en Hjemmel dertil i Loven. Det er nævnt af det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), at han i sin Tid, i 1894, det sørgelige Aar, da Agranforeningen kom, særlig havde tænkt paa det engelske Marked. Det vil imidlertid være faktisk, at for saa vidt det bliver Landmandsbanken, der skal være Fødselshjælperne, saa vil det engelske Marked delvist være lukket, idet nu en Gang Gehejmeetsraad Glückstadts og Landmandsbankens Forbindelser ligge i Frankrig og Hamborg, men det kan jo tænkes, at man benytter andre Banker og Veje end denne, og jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem, naar han ønsker, at vi ogsaa skulle have vort Øje

henvendt paa England, men i saa Tilfælde maa Obligationerne være uamortisable, thi jeg tror ikke, at det engelske Marked vil have de amortisable. Med Hensyn til Stempelreglerne paa det franske Marked skal jeg ikke gøre videre Bemærkninger, idet jeg kan henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) sagde, og kun skal tilføje, at de Herrer kunne jo vente, at den Lov, der for saa vidt begunstiger Statspapirer paa andre Papirers Bekostning, kunde blive ophævet. Jeg kunde imidlertid ønske, at den ærede Finansminister vilde give det eventuelle Udvalg nogen Sikkerhed for — vi kunde maaske se Resultatet af de Forhandlinger, han har refereret i Motiverne —, at disse Obligationer virkelig i Frankrig vilde blive behandlet som Statspapirer og ikke paa anden Maade. Den svenske Hypotekbanks Papirer gaa ikke ind i Paris, derimod de norske.

Jeg skal for øvrigt ikke indlade mig paa at spørge, thi det er ikke min Mening at ville være uvenlig sindet mod Forslaget, men jeg vil kun bede et af vore særlige kreditforeningskyndige Medlemmer, f. Eks. det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem) om at sige mig sin Mening: Hvis Pariserbørsen kommer i Krise — og det tror jeg, den kommer, og hvis Forholdene i Rusland blive værre, end de ere nu, maa den komme, fordi jeg antager, at en provisorisk Regering vil være saa fornuftig at gøre Statsbankerot . . . (Afbrydelse). Ja, det bør en provisorisk Regering have Lov til, anstændige Regeringer have ikke Lov dertil, men provisoriske Regeringer have det som bekendt, og i saa Fald vil der formentlig komme en Krise paa det franske Marked. Hvorledes tror det ærede Medlem saa, at det vilde virke ind paa vore Papirer i Paris og paa vore Afsætningsmuligheder der; mon det ikke ligefrem pludselig vil standse Afsætningen og gennem en Sympatikrise, fremkaldt ved en pludselig Hjemvenden af vore i Frankrig anbragte Obligationer, ogsaa kunde brede sig til det danske Marked?

Jeg gjorde før en Bemærkning, og jeg vilde gerne have Lov til at understrege den nu, det er, at selv om denne Bank, hvad jeg jo antager, og gerne vil være med til at arbejde paa, bliver til Virkelighed, vil jeg haabe, at der bliver en Mulighed for, at man ved Siden af kan have en lille Afdeling, der fungerer som en Art Centralkasse, hvor man kan sælge sine Obligationer og sælge de Obligationer, man faar, og som eventuelt — det er kun en